

INSO
15160

1st. Edition

May.2013

جمهوری اسلامی ایران
Islamic Republic of Iran

سازمان ملی استاندارد ایران

Iranian National Standardization Organization

استاندارد ملی ایران

۱۵۱۶۰

چاپ اول

اردیبهشت ۱۳۹۲

مداخلات پرستاری - مسمومیت با لیتیوم - آبین کار

**Nursing Interventions - Lithium
Toxicity -Code of Practice**

ICS:11.020

به نام خدا

آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران

مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱ تنها مرجع رسمی کشور است که وظیفه تعیین، تدوین و نشر استانداردهای ملی (رسمی) ایران را به عهده دارد.

نام موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب یکصد و پنجاه و دومین جلسه شورای عالی اداری مورخ ۹۰/۶/۲۹ به سازمان ملی استاندارد ایران تغییر و طی نامه شماره ۲۰۶/۳۵۸۳۸ مورخ ۹۰/۷/۲۴ جهت اجرا ابلاغ شده است.

تدوین استاندارد در حوزه های مختلف در کمیسیون های فنی مرکب از کارشناسان سازمان، صاحب نظران مراکز و مؤسسات علمی، پژوهشی، تولیدی و اقتصادی آگاه و مرتبط انجام می شود و کوششی همگام با مصالح ملی و با توجه به شرایط تولیدی، فناوری و تجاری است که از مشارکت آگاهانه و منصفانه صاحبان حق و نفع، شامل تولیدکنندگان، مصرفکنندگان، صادرکنندگان و وارد کنندگان، مراکز علمی و تخصصی، نهادها، سازمان های دولتی و غیر دولتی حاصل می شود. پیش نویس استانداردهای ملی ایران برای نظرخواهی به مراجع ذی نفع و اعضای کمیسیون های فنی مربوط ارسال می شود و پس از دریافت نظرها و پیشنهادها در کمیته ملی مرتبط با آن رشته طرح و در صورت تصویب به عنوان استاندارد ملی (رسمی) ایران چاپ و منتشر می شود.

پیش نویس استانداردهایی که مؤسسات و سازمان های علاقه مند و ذی صلاح نیز با رعایت ضوابط تعیین شده تهیه می کنند در کمیته ملی طرح و بررسی و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی ایران چاپ و منتشر می شود. بدین ترتیب، استانداردهایی ملی تلقی می شوند که بر اساس مفاد نوشته شده در استاندارد ملی ایران شماره ۵ تدوین و در کمیته ملی استاندارد مربوط که سازمان ملی استاندارد ایران تشکیل می دهد به تصویب رسیده باشد.

سازمان ملی استاندارد ایران از اعضای اصلی سازمان بین المللی استاندارد (ISO)^۱، کمیسیون بین المللی الکترونیک (IEC)^۲ و سازمان بین المللی اندازه شناسی قانونی (OIML)^۳ است و به عنوان تنها رابط^۴ کمیسیون کدکس غذایی (CAC)^۵ در کشور فعالیت می کند. در تدوین استانداردهای ملی ایران ضمن توجه به شرایط کلی و نیازمندی های خاص کشور، از آخرین پیشرفت های علمی، فنی و صنعتی جهان و استانداردهای بین المللی بهره گیری می شود.

سازمان ملی استاندارد ایران می تواند با رعایت موازین پیش بینی شده در قانون، برای حمایت از مصرف کنندگان، حفظ سلامت و ایمنی فردی و عمومی، حصول اطمینان از کیفیت محصولات و ملاحظات زیست محیطی و اقتصادی، اجرای بعضی از استانداردهای ملی ایران را برای محصولات تولیدی داخل کشور و/یا اقلام وارداتی، با تصویب شورای عالی استاندارد، اجباری نماید. سازمان می تواند به منظور حفظ بازارهای بین المللی برای محصولات کشور، اجرای استاندارد کالاهای صادراتی و درجه بندی آن را اجباری نماید. همچنین برای اطمینان بخشیدن به استفاده کنندگان از خدمات سازمان ها و مؤسسات فعال در زمینه مشاوره، آموزش، بازرسی، ممیزی و صدور گواهی سیستم های مدیریت کیفیت و مدیریت زیست محیطی، آزمایشگاه ها و مراکز کالیبراسیون (واسنجی) وسائل سنجش، سازمان ملی استاندارد ایران این گونه سازمان ها و مؤسسات را بر اساس ضوابط نظام تأیید صلاحیت ایران ارزیابی می کند و در صورت احراز شرایط لازم، گواهینامه تأیید صلاحیت به آن ها اعطای و بر عملکرد آن ها ناظرات می کند. ترویج دستگاه بین المللی یکاهای کالیبراسیون (واسنجی) وسائل سنجش، تعیین عیار فلزات گرانبها و انجام تحقیقات کاربردی برای ارتقای سطح استانداردهای ملی ایران از دیگر وظایف این سازمان است.

1- International Organization for Standardization

2 - International Electrotechnical Commission

3- International Organization of Legal Metrology (Organisation Internationale de Metrologie Legale)

4 - Contact point

5 - Codex Alimentarius Commission

کمیسیون فنی تدوین استاندارد

"مداخلات پرستاری - مسمومیت با لیتیوم - آیین کار"

سمت و / یا نمایندگی

رئیس کل سازمان نظام پرستاری

رئیس:

میرزا بیگی، غصنفر

(کارشناس ارشد کارآفرینی)

دبیر:

معاون فنی سازمان نظام پرستاری
عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران

سالمی، صدیقه

(کارشناس ارشد آموزش پرستاری)

اعضاء: (اسامی به ترتیب حروف الفبا)

سوپروایزر بیمارستان امام حسین(ع)

بکوبی، زهره

(کارشناس پرستاری)

کارشناس معاونت فنی سازمان نظام پرستاری

پروین، لیلی

(کارشناس ارشد آموزش پرستاری داخلی - جراحی)

کارشناس معاونت فنی سازمان نظام پرستاری

رضوی، سیده مریم

(کارشناس پرستاری)

سوپروایزر آموزشی بیمارستان لقمان حکیم

گودرزی، فاطمه

(کارشناس ارشد پرستاری)

کارشناس معاونت فنی سازمان نظام پرستاری

مصطفوی، اشرف

(کارشناس ارشد پرستاری بهداشت جامعه)

عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران

منجمد، زهرا

(کارشناس ارشد داخلی - جراحی)

کارشناس معاونت فنی سازمان نظام پرستاری

موسی پور، معصومه

(کارشناس پرستاری)

کارشناس معاونت فنی سازمان نظام پرستاری

وفاییان، نادیا

(کارشناس پرستاری)

فهرست مندرجات

صفحه	فهرست
ب	آشنایی با سازمان ملی استاندارد
ج	کمیسیون فنی تدوین استاندارد
۵	پیش گفتار
۱	هدف و دامنه کاربرد ۱
۱	مراجع الزامی ۲
۲	اصطلاحات و تعاریف ۳
۳	اهداف مداخله ای ۴
۳	حدائق وسایل مورد نیاز ۵
۴	روش انجام کار ۶
۷	شرایط انجام کار ۷
۷	شرایط ارائه دهنده خدمت ۸
۷	نکات آموزشی ۹
۸	پیوست الف- الزامی - چک لیست اقدامات پرستاری در مسمومیت با لیتیوم
۱۰	پیوست ب- الزامی - حقوق مددجو / بیمار
۱۱	پیوست پ- الزامی - منشور حقوق بیمار / مددجو در ایران

پیش گفتار

استاندارد "مداخلات پرستاری - مسمومیت با لیتیوم - آیین کار" که پیش نویس آن در کمیسیون های مربوط به موجب بند ۵ ماده ۳ قانون سازمان نظام پرستاری مصوب ۸۱/۹/۱۱ مجلس شورای اسلامی توسط سازمان نظام پرستاری تهیه و تدوین شده و در صد و بیست و هشتمین اجلاس کمیته ملی استاندارد خدمات مورخ ۹۱/۴/۱۳ مورد تصویب قرار گرفته است، اینک به استناد بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱، به عنوان استاندارد ملی ایران منتشر می شود.

برای حفظ همگامی و هماهنگی با تحولات و پیشرفت های ملی و جهانی در زمینه صنایع، علوم و خدمات، استانداردهای ملی ایران در موقع لزوم تجدید نظر خواهد شد و هر پیشنهادی که برای اصلاح و تکمیل این استانداردها ارائه شود، هنگام تجدید نظر در کمیسیون فنی مربوط مورد توجه قرار خواهد گرفت. بنابراین، باید همواره از آخرین تجدیدنظر استانداردهای ملی استفاده کرد.

منابع و مأخذی که برای تهیه این استاندارد مورد استفاده قرار گرفته به شرح زیر است:

۱. ترجمه اعضای هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران. بلک و هوکس پرستاری داخلی و جراحی. تهران جامعه نگ، سالمنی ۱۳۸۵.
۲. سازمان نظام پرستاری. استاندارد های خدمات پرستاری. تهران. ۱۳۸۵.
۳. کریمیان ، حمید. علیمحمدی، حسین. خدام رامین. دکتر آرمین ایرانپور. سیدرضا موسوی. مسمومیت ها (اصول، تشخیص و درمان). تهران: دیباچ: خسروی، ۱۳۸۸.
۴. اکبرزاده پاشا، حجت الله. فرهنگ جامع پرستاری داروهای ژنریک ایران. . تهران: مرکز نشر پاشا. ۱۳۹۰.
5. Judith schilling. *Nursing Procedures*. Fifth Edition.2009.
6. Karen,Holland. *Mini Encyclopaedia of nursing*.2005
7. Stephen J. Rahm. *Pediatric Case Studies For The Paramedic* . 2006
8. Lewis R. Goldfrank, Neal Flomenbaum. *Goldfrank's Toxicologic Emergencies*. 2006
9. Jeffrey J. Schaider, Peter Rosen. *Rosen & Barkin's 5-Minute Emergency Medicine Consult* . 2010

مداخلات پرستاری - مسمومیت با لیتیوم - آین کار

۱ هدف و دامنه کاربرد

هدف از تدوین این استاندارد، شناسائی و اجرای اصول کلی مداخلات پرستاری در مسمومیت با لیتیوم به منظور پاکسازی بدن بیمار / مددجو از مسمومیت با لیتیوم، جلوگیری از عوارض آن بر بدن و نمایش طرح گام به گام این خدمت به منظور بهبود کیفیت کار، پیشگیری از خطاهای احتمالی و همچنین امکان اجرای یکسان خدمات می باشد.

این استاندارد در موارد زیر کاربرد دارد:

الف- در کلیه بخش های اورژانس ، عمومی و تخصصی در صورت نیاز به این خدمت برای ارائه مراقبت های پرستاری یکسان و روشن .

ب- در مراجع قضائی به منظور سندی قیاسی برای بررسی کیفیت اقدامات انجام شده .

۲ مراجع الزامی

مدارک الزامی زیر حاوی مقرراتی است که در متن این استاندارد ملی ایران به آنها ارجاع داده شده است. بدین ترتیب آن مقررات جزئی از این استاندارد محسوب می شود.

در صورتی که به مدرکی با ذکر تاریخ انتشار ارجاع داده شده باشد، اصلاحیه ها و تجدید نظرهای بعدی آن مورد نظر این استاندارد ملی ایران نیست. در مورد مدرکی که بدون ذکر تاریخ انتشار به آنها ارجاع داده شده است، همواره آخرین تجدید نظر و اصلاحیه های بعدی آن مورد نظر است.

استفاده از مراجع زیر برای کاربرد استاندارد الزامی است:

۱-۱ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۰۰۳ مداخلات پرستاری- شستشوی معده (لاواز) - آین کار

۲-۱ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۰۰۸ مداخلات پرستاری- اندازه گیری فشار خون- آین کار

۳-۱ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۰۱۸، مداخلات پرستاری- راهبرد و مدیریت تفکیک مواد و وسائل استفاده شده بیمارستانی بر اساس نوع آلودگی- آین کار

۴-۱ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۰۱۹ مداخلات پرستاری- اندازه گیری درجه حرارت بدن از راه دهان- آین کار

۵-۱ استاندارد ملی شماره ۱۵۰۲۱، مداخلات پرستاری- اندازه گیری درجه حرارت از راه زیر بغل - آین کار

۶-۱ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۰۲۸ مداخلات پرستاری- بررسی تنفس- آین کار

۷-۱ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۰۲۹ مداخلات پرستاری- احیای قلبی ریوی پایه در بزرگسالان(CPR)- آین کار

۸-۱ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۰۳۱ مداخلات پرستاری- پذیرش بیمار/ مددجو در بخش اورژانس- آین کار

۹-۱ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۰۳۲ مداخلات پرستاری- ارزیابی نبض رادیال- آین کار

۱۰-۱ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۰۴۲ مداخلات پرستاری- ثبت و گزارش نویسی- آین کار

۱۱-۱ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۰۶۱ مداخلات پرستاری- بررسی دستورات پزشک- آین کار

- ۱۲-۲ استاندارد ملی شماره ۱۵۰۷۰، مداخلات پرستاری- رعایت احتیاط های استاندارد - آیین کار
- ۱۳-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۰۷۲، مداخلات پرستاری- جمع آوری ادرار تصادفی- آیین کار
- ۱۴-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۰۷۴ مداخلات پرستاری - خون گیری وریدی- آیین کار
- ۱۵-۲ استاندارد ملی شماره ۱۵۰۹۹، مداخلات پرستاری- تزریق وریدی با استفاده از سوزن پروانه ای یا آنزیوکت - آیین کار
- ۱۶-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۱۴۱، مداخلات پرستاری- کار گذاشتن لوله بینی- معده ای- آیین کار
- ۱۷-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۱۴۲، مداخلات پرستاری- احیای قلبی - ریوی پیشرفته- آیین کار
- ۱۸-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۱۴۳، مداخلات پرستاری- احیای قلبی ریوی (CPR) - پایه در کودکان - آیین کار
- ۱۹-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۱۴۴، مداخلات پرستاری- تعیین هویت بیمار/مددجو- آیین کار
- ۲۰-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۱۴۵، مداخلات پرستاری- انجام الکتروکاردیوگرافی (ECG) در بزرگسالان- آیین کار
- ۲۱-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۱۴۶، مداخلات پرستاری- تغذیه از طریق لوله بینی- معده ای- آیین کار
- ۲۲-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۱۴۷، مداخلات پرستاری- پالس اکسی متري در بزرگسالان- آیین کار
- ۲۳-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۱۴۸، مداخلات پرستاری- اکسیژن رسانی با کانولای بینی- آیین کار
- ۲۴-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۱۴۹، مداخلات پرستاری- ساکشن فارنکس(ساکشن بینی حلقی، ساکشن لوزه ای)- آیین کار
- ۲۵-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۱۵۰، مداخلات پرستاری- گذاشتن سوند ادراری - آیین کار

۳ اصطلاحات و تعاریف

در این استاندارد اصطلاحات و تعاریف زیر به کار می رود:

۱-۳

پرستار^۱

فردي است که موفق به کسب دانشنامه کارشناسی در رشته پرستاری گردیده است .

۲-۳

مددجو/ بیمار^۲

شخصی که برای دریافت خدمات درمانی به یکی از مراکز بهداشتی / درمانی مراجعه می کند .

۳-۳

لیتیوم^۳

1 -Nurse

2 -Patient /Client

3 -Lithium

لیتیوم یکی از داروهای مورد استفاده در بیماری های روانی است که به صورت خوراکی مورد استفاده قرار می گیرد.

۴-۳

شست و شوی معده^۱
لاواز

شستشو و بیرون آوردن محتويات معده با کمک لوله معده قطر بزرگ.

۵-۳

فاسیکولاسیون^۲

انقباض ماهیچه ای، غیرارادی، موضعی و ریز که در زیر پوست یا پرده مخاطی قابل مشاهده است اما سبب حرکت مفصل نمی شود، این حالت نشانگر تخلیه خود به خود تارهای عصب گرفته از رشته واحد عصب حرکتی است.

۶-۳

پلی اوری^۳

افزایش میزان دفع ادرار بیشتر از میزان طبیعی است.

۷-۳

میوکلونوس^۴

انقباض شوک گونه یک عضله یا گروهی از عضلات.

۸-۳

آتاکسی^۵

ناپایداری، بی نظمی یا نا هماهنگی ماهیچه ای

۴ اهداف مداخله ای

۱-۴ پاک سازی بدن بیمار / مددجو از مسمومیت با لیتیوم

۲-۴ جلوگیری از عوارض برگشت ناپذیر کلیوی

۳-۴ بازتوانی

۵ حداقل وسائل مورد نیاز

۱-۵ وسائل رعایت احتیاط های استاندارد مطابق با استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۰۷۰

1 -Lavage

2 -Fasciculation

3 - Polyuria

4 -Myoclonus

5 -Ataxia

- ۵-۵ وسایل تعییه کاتتر وریدی مطابق با استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۰۹۹
- ۳-۵ وسایل تعییه کاتتر ادراری مطابق با استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۱۵۰
- ۴-۵ وسایل خونگیری وریدی مطابق با استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۰۷۴
- ۵-۵ وسایل کنترل علایم حیاتی مطابق با استانداردهای ملی ایران شماره های ۱۵۰۲۱، ۱۵۰۳۲، ۱۵۰۱۹، ۱۵۰۱۹
- ۶-۵ وسایل شستشوی معده (لاواز) مطابق با استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۰۰۳
- ۷-۵ امکانات و تجهیزات دیالیز
- ۸-۵ وسایل مانیتورینگ، پالس اکسی متري، دستگاه ساکشن و دستگاه ECG مطابق با استانداردهای ملی ایران شماره های ۱۵۱۴۵، ۱۵۱۴۷ و ۱۵۱۴۹
- ۹-۵ وسایل احیای قلبی ریوی پیشرفته در بزرگسالان مطابق با استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۱۴۲

۶ روش انجام کار

- ۱-۶ بیمار/ مددجو مطابق با استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۰۳۱ پذیرش شود.
- ۲-۶ به پزشک فورا اطلاع داده شود.
- ۳-۶ در صورتی که بیمار/ مددجو بیهوش است اقدامات زیر انجام شود:
- ۴-۶ وضعیت بیمار/ مددجو فقط به مدت ۱۰ ثانیه ارزیابی شود.
- ۵-۶ در صورت ایست تنفسی اقدامات زیر انجام شود.
- ۶-۶ ۱-۱-۳ بررسی راه هوایی(Airway): حصول اطمینان از باز بودن راه هوایی و حمایت از راه هوایی و رسانیدن اکسیژن مطابق با استانداردهای ایران ملی شماره های ۱۵۰۲۹، ۱۵۱۴۳، ۱۵۱۴۲ و ۱۵۱۴۲
- ۷-۶ ۲-۱-۳ مددجو/ بیمار تا برگشت تنفس به وضعیت طبیعی تحت نظر قرار داده شود.
- ۸-۶ ۲-۱-۳ در صورت ایست قلبی - تنفسی عملیات احیاء قلبی تنفسی مطابق با استانداردهای ایران ملی شماره های ۱۵۰۲۹، ۱۵۱۴۳، ۱۵۱۴۲ و ۱۵۱۴۳ شروع شود.
- هشدار- جهت تعیین هویت و شرح حال گرفتن از همراهان بیمار/ مددجوی بیهوش از همکار دیگر کمک گرفته شود.
- ۹-۶ به دنبال تثبیت وضعیت اولیه بیمار/ مددجو در صورتی که هوشیار و قادر به پاسخگویی به سوالات است اقدامات زیر انجام شود.
- ۱۰-۶ هویت بیمار/ مددجو مطابق با استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۱۴۴، تعیین شود.

- ۶-۶ علایم حیاتی بیمار/ مددجو مطابق با استانداردهای ملی ایران شماره های ۱۵۰۲۸، ۱۵۰۲۱، ۱۵۰۳۲، ۱۵۰۱۹ کنترل شود و در صورت وجود هرگونه مشکل به پزشک معالج اطلاع داده شود.
- ۶-۷ بیمار/ مددجو مطابق با استانداردهای ملی ایران شماره های ۱۵۱۴۵، ۱۵۱۴۸ و ۱۵۱۴۷ مانیتورینگ قلبی، اکسیژن درمانی و پالس اکسی متري شود
- ۶-۸ شرح حال کامل شامل موارد زیر گرفته شود:
- ۶-۹ نوع، زمان و تعداد دقیق قرص های خورده شده
- ۶-۱۰ سابقه بیماری قلبی و نوع داروهایی که در ارتباط با آن مصرف می کرده است؟
- ۶-۱۱ اینکه داروی دیگری همراه آن مصرف کرده است یا خیر؟
- ۶-۱۲ آیا قصد بیمار/ از خوردن دارو خودکشی بوده است؟
- ۶-۱۳ سابقه بیماری روانی و نوع داروهایی که در ارتباط با آن مصرف می کرده است؟
- ۶-۱۴ رژیم غذایی بیمار/ مددجو از نظر مصرف نمک و مایعات و وجود سابقه بیماری هایی مانند بی اشتها، اسهال و استفراغ شدید سوال شود.
- یادآوری- معمولاً مسمومیت با لیتیوم طی درمان طولانی مدت ایجاد شده و در سالمندان این مسمومیت در سطح سرمی پایین شایع است.
- ۶-۱۵ معاینات بالینی پرستاری و مشاهده علایم مسمومیت بررسی و به پزشک معالج اطلاع داده شود.
- یادآوری- علایم اولیه بالینی شامل لرزش، اختلال تکلم، آتاکسی و علایم بعدی شامل اختلال هوشیاری، فاسیکولاسیون عضلانی، پلی اوری، میوکلونوس، تشنج و اغماء می باشد.
- ۶-۱۶ روش کار برای بیمار/ مددجو توضیح داده شود و شرایط انجام کار طبق بند ۷ فراهم شود.
- ۶-۱۷ دستور پزشک، مطابق با استاندارد ملی شماره ۱۵۰۶۱ بررسی شود.
- ۶-۱۸ از وسایل محافظت شخصی مطابق استاندارد ملی شماره ۱۵۰۷۰ استفاده شود.
- ۶-۱۹ تعییه خط وریدی مطابق با استاندارد ملی شماره ۱۵۰۹۹۵ برقرار شود.
- ۶-۲۰ جهت انجام مطالعات آزمایشگاهی متداول مربوط به مسمومیت با لیتیوم مطابق با دستور پزشک خونگیری وریدی انجام شود. در کسانی که مسمومیت مزمن دارند بدون توجه به زمان مصرف آخرین دوز دارو نمونه خون در مراحل اولیه ورود گرفته می شود.
- یادآوری ۱- مناسب ترین زمان برای گرفتن نمونه خونی بیمار/ مددجو جهت بررسی سطح سرمی لیتیوم ۱۲ ساعت پس از خوردن آخرین دوز می باشد.

یادآوری ۲- این مطالعات آزمایشگاهی معمولا شامل CBC Diff، الکتروولیت ها (به خصوص سدیم) و قند خون، سطح سرمی لیتیوم، Cr، BUN و در صورت علایم تنفسی ABG می باشد.

هشدار- نمونه خون ارسالی برای آزمایشگاه نباید در لوله هپارینه ریخته شود، زیرا باعث می شود سطح سرمی لیتیوم به صورت کاذب بالا گزارش شود.

۶-۱۵ نوار قلب پایه جهت ارزیابی قلبی بیمار/ مددجو مطابق با استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۱۴۵ انجام شود.

۶-۱۶ سم زدایی شامل مراحل زیر انجام شود :

۶-۱۶-۱ لوله بینی معده ای تعییه و لاواز معده مطابق با دستور پزشک انجام شود.

یادآوری ۱- ممکن است لاواز معده با اتیلن گلیکول انجام شود.

یادآوری ۲- دادن شارکول به بیمار/ مددجو مفید نمی باشد مگر اینکه داروی دیگری همراه با لیتیوم مصرف کرده باشد.

هشدار- از ایجاد تهوع با شربت اپیکاک خودداری شود.

۶-۱۶-۲ در مسمومیت بسیار شدید طبق دستور پزشک بیمار/ مددجو برای انجام دیالیز آماده شود.

۶-۱۷ جواب آزمایشات پیگیری و به پزشک معالج اطلاع داده شود.

۶-۱۸ مطابق با دستور پزشک ممکن است که هر ۴ ساعت آزمایشات سطح سرمی لیتیوم تکرار شود.

۶-۱۹ در صورتی که بیمار/ مددجو اقدام به خودکشی کرده، موضوع جهت ارجاع بیمار به روانپزشک، به پزشک معالج اطلاع داده شود.

۶-۲۰ اقدامات مراقبتی بر حسب علایم بیمار/ مددجو و دستورات پزشک انجام شود.

۶-۲۱ در صورت دستور پزشک بیمار/ مددجو برای ترخیص آماده شود و هشدارها و آموزش های لازم به بیمار و همراهان وی به صورت کتبی و شفاهی داده شود.

۶-۲۱-۱ باید به بیمار/ مددجو آموزش داده شود که تغییر در مقدار نمک و آب بدن، می تواند در مقدار دفع لیتیوم اثر گذارد و موجب بالا رفتن یا پایین آمدن سطح لیتیوم خون گردد. مصرف زیاد سدیم (مانند افزایش نمک مصرفی) موجب پایین آمدن سطح لیتیوم در خون گردد. کاهش مایعات بدن به دنبال فعالیت های شدید بدنی و تعریق شدید ممکن است منجر به دهیدراتاسیون و مسمومیت با لیتیوم گردد.

۶-۲۲ تفکیک زباله ها به روش بهداشتی مطابق با استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۰۱۸ انجام شود.

۶-۲۳ ثبت مشاهدات و یافته ها مطابق با استاندارد ملی ایران شماره ۱۵۰۴۲۵ شامل موارد زیر انجام شود:

الف- بررسی اولیه بیمار/ مددجو و شرح حال وی

ب- علایم حیاتی

پ- وضعیت بالینی و علایم بد و ورود

ت- واکنش بیمار/ مددجو به درمان و داروهای مصرفی

- ث- تاثیر داروهای تزریق شده با گذشت زمان
- ج- داروهای تزریق شده، خوراکی یا لاواز شده شامل دوز، زمان و نحوه دادن دارو
- ج- آموزش های داده شده به بیمار/ مددجو و همراهان وی
- ح- زمان دقیق انجام مشاوره روانپزشکی، نتیجه آن و اینکه دقیقا در چه زمانی به پزشک معالج اطلاع داده شده است.
- خ- اقدامات انجام شده و مشاهدات

۷ شرایط انجام کار

- ۱-۷ دقیق و صحت در انجام کار
- ۲-۷ حفظ حریم و حرمت مد دجو / بیمار
- ۳-۷ ارائه توضیحات و آموزش های لازم به مد دجو / بیمار و خانواده وی
- ۴-۷ رعایت نکات استریل، بهداشتی و ایمنی و فوریت زمانی

۸ شرایط ارائه دهنده خدمت

این فرآیند کار توسط پرستار و در بیمارستان ها و مراکز درمانی واجد شرایط و تجهیزات لازم برای مددجو / بیمار انجام می گیرد.

۹ نکات آموزشی

- ۱-۹ در این نوع مسمومیت ممکن است رادیوگرافی شکم و عکس قفسه سینه انجام شود زیرا قرص های لیتیوم رادیواپک است و در عکس دیده می شود.
- ۲-۹ از علل مسمومیت با لیتیوم می توان به کاهش سدیم خون بدلیل کاهش نمک مصرفی، استفاده از داروهای دیورتیک، تغییر عملکرد کلیه ها و حاملگی اشاره کرد.
- ۳-۹ معمولاً مسمومیت لیتیوم در غلظت های خونی بالاتر از 1.5 mEq/L اتفاق می افتد.
- ۴-۹ بیمارانی که لیتیوم مصرف می کنند سطح سرمی آن ها باید هر چند وقت یک بار مطابق با دستور پزشک بررسی شود.

پیوست الف

(الزامی)

چک لیست اقدامات پرستاری در مسمومیت با لیتیوم

جدول الف-۱- چک لیست اقدامات پرستاری در مسمومیت با لیتیوم

ردیف	مراحل انجام کار	ملاحظات	بلی	خیر
۱	بیمار/ مددجو را در بخش اورژانس، پذیرش می دهد.			
۲	به پزشک فورا اطلاع داده می شود.			
۳	در صورتی که بیمار/ مددجو بیهوش است، وضعیت وی را فقط به مدت ۱۰ ثانیه ارزیابی می کند.			
۴	در صورت ایست تنفسی راه هوایی (A: airway) را بررسی می کند.			
۵	از باز بودن راه هوایی اطمینان حاصل می کند و حمایت های لازمه جهت باز بودن راه هوایی را انجام می دهد.			
۶	مددجو/ بیمار را تا برگشت تنفس به وضعیت طبیعی تحت نظر قرار می دهد.			
۷	در صورت ایست قلبی- تنفسی عملیات احیاء قلبی- تنفسی را شروع می کند.			
۸	جهت تعیین هویت و شرح حال گرفتن از همراهان بیمار/ مددجوی بیهوش از همکار دیگر کمک می گیرد.			
۹	به دنبال ثبت وضعيت اولیه بیمار/ مددجو در صورتی که هوشیار و قادر به پاسخگویی به سوالات است، هویت وی را تعیین می کند.			
۱۰	علایم حیاتی بیمار/ مددجو را کنترل و در صورت وجود هرگونه مشکل به پزشک معالج اطلاع می دهد.			
۱۱	بیمار/ مددجو را مانیتورینگ قلبی، اکسیژن درمانی و پالس اکسی متري می کند.			
۱۲	شرح حال کامل از بیمار می گیرد.			
۱۳	معاینات بالینی پرستاری و مشاهده علایم مسمومیت را بررسی و به پزشک معالج اطلاع می دهد.			
۱۴	روش کار برای بیمار/ مددجو توضیح داده شود.			
۱۵	شرایط انجام کار را طبق بند ۷ فراهم می کند.			

			دستور پزشک را بررسی می کند.	۱۶
			از وسایل محافظت شخصی استفاده می کند.	۱۷
			خط وریدی را برقرار می کند.	۱۸
			جهت انجام مطالعات آزمایشگاهی متداول مربوط به مسمومیت با لیتیوم مطابق با دستور پزشک خونگیری وریدی انجام می شود.	۱۹
			مناسب ترین زمان برای گرفتن نمونه خون بیمار / مددجو جهت بررسی سطح سرمی لیتیوم، ۱۲ ساعت پس از خوردن آخرین دوز می باشد.	۲۰
			نمونه خون ارسالی برای آزمایشگاه را در لوله هپارینه ریخته نمی ریزد، زیرا باعث می شود سطح سرمی لیتیوم به صورت کاذب بالا گزارش شود.	۲۱
			لوله بینی معده ای تعییه و لاواز معده مطابق با دستور پزشک انجام می شود.	۲۲
			لاواز معده انجام می شود.	۲۳
			از ایجاد تهوع با شربت اپیکاک خودداری می کند.	۲۴
			در مسمومیت بسیار شدید طبق دستور پزشک بیمار / مددجو را برای انجام دیالیز آماده می کند.	۲۵
			جواب آزمایشات را پیگیری و به پزشک معالج اطلاع می دهد.	۲۶
			اقدامات مراقبتی را بر حسب عالیم بیمار / مددجو و دستورات پزشک انجام می دهد.	۲۷
			طبق دستور پزشک در صورتی که بیمار / مددجو برای ترخیص آماده می شود، هشدارها و آموزش های لازم را به بیمار و همراهان وی به صورت کتبی و شفاهی می دهد.	۲۸
			به بیمار / مددجو آموزش می دهد که تغییر در مقدار نمک و آب بدن، می تواند در مقدار دفع لیتیوم اثر گذارد و موجب بالا رفتن یا پایین آمدن سطح لیتیوم خون گردد.	۲۹
			تفکیک زباله ها را به روش بهداشتی انجام می دهد.	۳۰
			گزارش پرستاری را ثبت می کند.	۳۱

پیوست ب
(الزامی)
حقوق مددجو/ بیمار

- ب-۱ مددجو/ بیمار حق دارد در اسرع وقت درمان و مراقبت مطلوب، مؤثر و همراه با احترام کامل را بدون توجه به عوامل نژادی فرهنگی و مذهبی از گروه درمان انتظار داشته باشد.
- ب-۲ مددجو/ بیمار حق دارد محل بستری، پزشک، پرستار و سایر اعضای گروه معالج را در صورت تمایل بشناسد.
- ب-۳ مددجو/ بیمار حق دارد در خصوص مراحل تشخیص، درمان و سیر پیشرفت بیماری خود اطلاعات ضروری را شخصاً و یا در صورت تمایل از طریق یکی از وابستگان از پزشک معالج درخواست نماید به طوری که در فوریت‌های پزشکی این امر نباید منجر به تأخیر در ادامه درمان یا تهدید جانی مددجو/ بیمار گردد.
- ب-۴ مددجو/ بیمار حق دارد قبل از معاینات و اجرای درمان اطلاعات ضروری در خصوص عوارض احتمالی و یا کاربرد سایر روش‌ها را در حد درک خود از پزشک معالج دریافت و در انتخاب شیوه نهایی درمان مشارکت نماید.
- ب-۵ مددجو/ بیمار حق دارد در صورت تمایل شخصی و عدم تهدید سلامتی آحاد جامعه طبق موازین قانونی رضایت شخصی خود از خاتمه درمان را اعلام و یا به دیگر مراکز درمانی مراجعه نماید.
- ب-۶ مددجو/ بیمار حق دارد جهت حفظ حریم شخصی خود از محرمانه ماندن محتوای پرونده پزشکی، نتایج معاینات و مشاوره‌های بالینی جز در مواردی که براساس وظایف قانونی از گروه معالج استعلام صورت می‌گیرد اطمینان حاصل نماید.
- ب-۷ مددجو/ بیمار حق دارد از رازداری پزشک و دیگر اعضای تیم معالج برخوردار باشد لذا حضور بالینی افرادی که مستقیماً در روند درمان شرکت ندارند موکول به کسب اجازه مددجو/ بیمار خواهد بود.
- ب-۸ مددجو/ بیمار حق دارد از دسترسی به پزشک معالج و دیگر اعضای اصلی گروه معالج در طول مدت بستری، انتقال و پس از ترخیص اطمینان حاصل نماید.

پیوست پ
(الزامی)
منشور حقوق بیمار / مددجو در ایران

پ-۱ بینش و ارزش

یکایک افراد جامعه متعهد به حفظ و احترام به کرامت انسان ها می باشند. این امر در شرایط بیماری از اهمیت ویژه ای برخوردار است. بر اساس قانون اساسی توجه به کرامت والای انسانی از اصول پایه نظام جمهوری اسلامی بوده ، دولت موظف است خدمات بهداشتی - درمانی را برای یکایک افراد کشور تأمین کند. بر این اساس ارائه خدمات سلامت باید عادلانه و مبتنی بر احترام به حقوق و رعایت کرامت انسانی بیماران صورت پذیرد .
این منشور با توجه به ارزش‌های والای انسانی و مبتنی بر فرهنگ اسلامی و ایرانی و بر پایه برابری کرامت ذاتی تمامی گیرندگان خدمات سلامت و با هدف حفظ ، ارتقا و تحکیم رابطه انسانی میان ارائه کنندگان و گیرندگان خدمات سلامت تنظیم شده است.

پ-۲ حقوق بیمار / مددجو

- پ-۲-۱ دریافت مطلوب خدمات سلامت حق بیمار / مددجو است .
ارائه خدمات سلامت باید :
- پ-۲-۱-۱ شایسته شان و منزلت انسان و با احترام به ارزش‌ها، اعتقادات فرهنگی و مذهبی باشد ؛
پ-۲-۱-۲ بر پایه‌ی صداقت، انصاف، ادب و همراه با مهربانی باشد ؛
پ-۲-۱-۳ فارغ از هرگونه تبعیض از جمله قومی، فرهنگی، مذهبی، نوع بیماری و جنسیتی باشد ؛
پ-۲-۱-۴ بر اساس دانش روز باشد ؛
پ-۲-۱-۵ مبتنی بر برتری منافع بیمار / مددجو باشد ؛
پ-۲-۱-۶ در مورد توزیع منابع سلامت مبتنی بر عدالت و اولویت های درمانی بیماران / مددجویان باشد ؛
پ-۲-۱-۷ مبتنی بر هماهنگی ارکان مراقبت اعم از پیشگیری، تشخیص، درمان و توانبخشی باشد ؛
پ-۲-۱-۸ به همراه تامین کلیه امکانات رفاهی پایه و ضروری و به دور از تحمیل درد و رنج و محدودیت‌های غیرضروری باشد ؛
پ-۲-۱-۹ توجه ویژه‌ای به حقوق گروه‌های آسیب‌پذیر جامعه از جمله کودکان، زنان باردار، سالمدان، بیماران / مددجویان روانی، زندانیان، معلولان ذهنی و جسمی و افراد بدون سرپرست داشته باشد ؛
پ-۲-۱-۱۰ در سریع‌ترین زمان ممکن و با احترام به وقت بیمار / مددجو باشد ؛
پ-۲-۱-۱۱ با در نظر گرفتن متغیرهایی چون زبان، سن و جنس گیرندگان خدمت باشد ؛

پ-۲-۱-۱۲ در مراقبت‌های ضروری و فوری (اورژانس)، بدون توجه به تأمین هزینه‌ی آن صورت گیرد. در موارد غیرفوری (الکتیو) بر اساس ضوابط تعریف شده باشد؛

پ-۲-۱-۱۳ در مراقبت‌های ضروری و فوری (اورژانس)، در صورتی که ارائه خدمات مناسب ممکن نباشد، لازم است پس از ارائه خدمات ضروری و توضیحات لازم، زمینه انتقال بیمار/ مددجو به واحد مجهر فراهم گردد؛

پ-۲-۱-۱۴ در مراحل پایانی حیات که وضعیت بیماری غیر قابل برگشت و مرگ بیمار/ مددجو قریب الوقوع می‌باشد با هدف حفظ آسایش وی ارائه گردد. منظور از آسایش کاهش درد و رنج بیمار/ مددجو ، توجه به نیازهای روانی، اجتماعی، معنوی و عاطفی وی و خانواده‌اش در زمان احتضار می‌باشد. بیمار/ مددجو در حال احتضار حق دارد در آخرین لحظات زندگی خویش با فردی که می‌خواهد همراه گردد .

پ-۲-۲ اطلاعات باید به نحو مطلوب و به میزان کافی در اختیار بیمار قرار گیرد.

پ-۲-۲-۱ محتوای اطلاعات باید شامل موارد ذیل باشد :

پ-۲-۲-۱-۱ مفاد منشور حقوق بیمار/ مددجو در زمان پذیرش ؛

پ-۲-۲-۱-۲ ضوابط و هزینه‌های قابل پیش بینی بیمارستان اعم از خدمات درمانی و غیر درمانی و ضوابط بیمه و معرفی سیستم‌های حمایتی در زمان پذیرش ؛

پ-۲-۲-۱-۳ نام، مسؤولیت و رتبه‌ی حرفه‌ای اعضای گروه پزشکی مسئول ارائه مراقبت از جمله پزشک، پرستار و دانشجو و ارتباط حرفه‌ای آنها با یکدیگر؛

پ-۲-۲-۱-۴ روش‌های تشخیصی و درمانی و نقاط ضعف و قوت هر روش و عوارض احتمالی آن ، تشخیص بیماری، پیش آگهی و عوارض آن و نیز کلیه‌ی اطلاعات تأثیرگذار در روند تصمیم‌گیری بیمار ؛

پ-۲-۲-۱-۵ نحوه دسترسی به پزشک معالج و اعضای اصلی گروه پزشکی در طول درمان ؛

پ-۲-۲-۱-۶ کلیه‌ی اقداماتی که ماهیت پژوهشی دارند .

پ-۲-۲-۱-۷ ارائه آموزش‌های ضروری برای استمرار درمان ؛

پ-۲-۲-۲ نحوه ارائه اطلاعات باید به صورت ذیل باشد :

پ-۲-۲-۱-۱ اطلاعات باید در زمان مناسب و متناسب با شرایط بیمار از جمله اضطراب و درد و ویژگی‌های فردی وی از جمله زبان، تحصیلات و توان درک در اختیار وی قرار گیرد، مگر این‌که:

- تأخیر در شروع درمان به واسطه‌ی ارائه اطلاعات فوق سبب آسیب به بیمار/ مددجو گردد؛ (در این صورت انتقال اطلاعات پس از اقدام ضروری، در اولین زمان مناسب باید انجام شود).

- بیمار/ مددجو علی‌رغم اطلاع از حق دریافت اطلاعات، از این امر امتناع نماید که در این صورت باید خواست بیمار/ مددجو محترم شمرده شود، مگر این‌که عدم اطلاع بیمار/ مددجو ، وی یا سایرین را در معرض خطر جدی قرار دهد ؛

پ-۲-۲-۲ بیمار / مددجو می‌تواند به کلیه‌ی اطلاعات ثبت شده در پرونده‌ی بالینی خود دسترسی داشته باشد و تصویر آن را دریافت نموده و تصحیح اشتباهات مندرج در آن را درخواست نماید.

پ-۲-۳ حق انتخاب و تصمیم‌گیری آزادانه بیمار / مددجو در دریافت خدمات سلامت باید محترم شمرده شود .

پ-۲-۱-۳ محدوده انتخاب و تصمیم‌گیری درباره موارد ذیل می‌باشد:

پ-۲-۱-۱-۱ انتخاب پزشک معالج و مرکز ارائه‌کننده خدمات سلامت در چارچوب ضوابط ؛

پ-۲-۱-۱-۲ انتخاب و نظر خواهی از پزشک دوم به عنوان مشاور ؛

پ-۲-۱-۳-۱ شرکت یا عدم شرکت در هر گونه پژوهش، با اطمینان از اینکه تصمیم‌گیری وی تأثیری در تداوم و نحوه دریافت خدمات سلامت نخواهد داشت ؟

پ-۲-۱-۳-۲ قبول یا رد درمان های پیشنهادی پس از آگاهی از عوارض احتمالی ناشی از پذیرش یا رد آن مگر در موارد خودکشی یا مواردی که امتناع از درمان شخص دیگری را در معرض خطر جدی قرار می‌دهد؛

پ-۲-۱-۳-۵ اعلام نظر قبلی بیمار / مددجو در مورد اقدامات درمانی آتی در زمانی که بیمار / مددجو واجد ظرفیت تصمیم‌گیری می‌باشد ثبت و به عنوان راهنمای اقدامات پزشکی در زمان فقدان ظرفیت تصمیم‌گیری وی با رعایت موازین قانونی مدد نظر ارائه کنندگان خدمات سلامت و تصمیم‌گیرنده جایگزین بیمار / مددجو قرار گیرد .

پ-۲-۲-۳ شرایط انتخاب و تصمیم‌گیری شامل موارد ذیل می‌باشد :

پ-۲-۲-۳-۱ انتخاب و تصمیم‌گیری بیمار / مددجو باید آزادانه و آگاهانه ، مبتنی بر دریافت اطلاعات کافی و جامع (مذکور در بند دوم) باشد ؛

پ-۲-۲-۳-۲ پس از ارائه اطلاعات، زمان لازم و کافی به بیمار / مددجو جهت تصمیم‌گیری و انتخاب داده شود .

پ-۲-۴ ارائه خدمات سلامت باید مبتنی بر احترام به حریم خصوصی بیمار / مددجو (حق خلوت) و رعایت اصل رازداری باشد .

پ-۲-۴-۱ رعایت اصل رازداری راجع به کلیه اطلاعات مربوط به بیمار / مددجو الزامی است مگر در مواردی که قانون آن را استثنای کرده باشد ؛

پ-۲-۴-۲ در کلیه مراحل مراقبت اعم از تشخیصی و درمانی باید به حریم خصوصی بیمار / مددجو احترام گذاشته شود. ضروری است بدین منظور کلیه امکانات لازم جهت تضمین حریم خصوصی بیمار / مددجو فراهم گردد؛

پ-۲-۴-۳ فقط بیمار / مددجو و گروه درمانی و افراد مجاز از طرف بیمار / مددجو و افرادی که به حکم قانون مجاز تلقی می‌شوند می‌توانند به اطلاعات دسترسی داشته باشند؛

پ-۲-۴-۳ بیمار/ مددجو حق دارد در مراحل تشخیصی از جمله معاینات، فرد معتمد خود را همراه داشته باشد. همراهی یکی از والدین کودک در تمام مراحل درمان حق کودک می باشد مگر اینکه این امر بر خلاف ضرورت‌های پزشکی باشد.

پ-۲-۵ دسترسی به نظام کارآمد رسیدگی به شکایات حق بیمار/ مددجو است .

پ-۲-۱-۵ هر بیمار/ مددجو حق دارد در صورت ادعای نقض حقوق خود که موضوع این منشور است، بدون اختلال در کیفیت دریافت خدمات سلامت به مقامات ذی صلاح شکایت نماید ؛

پ-۲-۲-۵ بیماران/ مددجویان حق دارند از نحوه رسیدگی و نتایج شکایت خود آگاه شوند ؛

پ-۲-۳-۵ خسارت ناشی از خطای ارائه کنندگان خدمات سلامت باید پس از رسیدگی و اثبات مطابق مقررات در کوتاه‌ترین زمان ممکن جبران شود .

در اجرای مفاد این منشور در صورتی که بیمار به هر دلیلی فاقد ظرفیت تصمیم‌گیری باشد، اعمال کلیه‌ی حقوق بیمار/ مددجو- مذکور در این منشور- بر عهده‌ی تصمیم‌گیرنده‌ی قانونی جایگزین خواهد بود. البته چنان‌چه تصمیم‌گیرنده‌ی جایگزین بر خلاف نظر پزشک، مانع درمان بیمار/ مددجو شود، پزشک می‌تواند از طریق مراجع ذیربخط درخواست تجدید نظر در تصمیم‌گیری را بنماید .

چنان‌چه بیماری که فاقد ظرفیت کافی برای تصمیم‌گیری است، اما می‌تواند در بخشی از روند درمان معقولانه تصمیم بگیرد، باید تصمیم او محترم شمرده شود.